

parterne vidkännas hvar sina kostnader å målet hos Kungl. Collegium; hvilket etc.

Den, som etc. (= Kungl. ecklesiastikdepartementet — 30—45 dagar —)

Sivard.

Forssell.

Lundberg.

Abergh.

Rätt afskrifvet intygar:

G. Werner.

N:o 41.

Af herr **A. Johanson** i Mossebo, *om skrifvelse till Kungl. Maj:t angående ändringar i skjutsstadgan.*

I Kungl. Maj:ts nådiga stadga angående skjutsväsendet den 31 maj 1878 föreskrifves, att skjutsskyldigheten för resandes befordran bör, såvidt ske kan, på entreprenad upplåtas. Skjutslegan, som entreprenör för hvarje nymil äger uppbära, utgår olika för olika län, växlande mellan 2 kr. och 1 kr. 50 öre, samt där entreprenör vid skjutsskyldighetens öfvertagande ej åtnöjes med stadgad skjutslega, särskild ersättning, som, vid pröfning af gjorda anbud, af landstinget bestämmes.

Ändamålet med denna stadgas tillkomst var väl att från de till gästgifverierna anslagna håll- och reservskjutsskyldige hemmanen på landet aflyfta den så ojämnt pålagda skjutsningens betungande och fördela densamma på rikets alla skattskyldige invånare. Denna aflyftning har likväl icke i allo blifvit en verklighet.

I § 18 i ofvan angifna nådiga skjutsstadga föreskrifves: »Skulle vid de hållna entreprenadauktionerna icke något anbud å skjutsningens öfvertagande varda afgifvet, eller har anbud icke kunnat af Konungens befallningshafvande godkännas, skulle för sådant fall liksom i den hän-

delse att entreprenadanbud med förbehåll om bidrag blifvit af vederbörande förkastadt, samt entreprenad icke heller mot för ändamålet anvisadt lägre bidrag kunnat åvägbringas, skjutsningen hvad angår stad, o. s. v. — —

Hvad åter angår skjutsanstalt å landet, skall i ofvannämnda fall skjutslaget, där sådant enligt fastställd indelning finnes att tillgå, eller af Konungens befallningshafvande med tillämpning af stadgandet i 3 § anordnas, vara skyldigt skjutsningen uppehålla, intill dess densamma kan enligt denna stadgas bestämmelser, varda af entreprenör öfvertagen» — — —

I fall, som här föreskrifves, hvilat tungan fortfarande på de till gästgifvaregården eller skjutsanstalten anslagna håll- och reservskjutskyldige hemmanen, hvarvid det högst märkvärdiga stadgandet förekommer att, där skjutsen på sådant sätt ombesörjes, den skjutsande icke äger uppbära samma skjutslega per häst och mil som där entreprenad kunnat åvägbringas, utan får åtnöjas med likaledes olika för olika län, växlande från 1 kr. 31 öre till 1 kr. 12 öre.

Vid de auktioner, som hvart femte år hållas för skjutsningsbestyrets upplåtande på entreprenad har varit regel (åtminstone inom Skaraborgs län), att särskildt bidrag utöfver den fastställda skjutslegan af entreprenören begärts. Landstinget, som enligt skjutsstadgans föreskrift haft att pröfva de begärda bidragens storlek, har i många fall nedsatt desamma, hvarvid många gånger inträffat att entreprenören eller gästgifvaren icke antagit den skedda nedsättningen, och följden har då blifvit den, att håll- och reservskjutsskyldige fått ombesörja skjutsningen mot ofvan påpekade lägre skjutslega, en tunga som varit ganska stor, då en del skjutsskyldige haft mer än 2 mil till gästgifvaregården, samt då någon resande under hållningstiden, (vanligen ett dygn) icke å gästgifvaregården begärt skjuts, hållkarlen fått resa tillbaka hem utan någon intjänt skjutslega.

Att landstinget äger pröfva de begärda bidragen är ju fullt berättigadt, då landstinget till en del utbetalar ersättningen, men där, till följd af den nedsättning som landstinget gjort, entreprenad icke kunnat åvägbringas utan håll- och reservskjutsskyldige fått uppehålla skjutsningen, betalas till dessa ingen ersättning, hvadan landstinget såmedelst gör en kassabehållning på skjutslagets bekostnad.

Med påpekande af dessa förhållanden, vågar jag vördsamt hemställa, att Riksdagen måtte besluta att i skrifvelse till Kungl. Maj:t anhålla, det täcktes Kungl. Maj:t vidtaga sådan ändring i gällande skjutsstadga:

att skjutslegan blifver densamma per häst och mil antingen skjutsningen uppehålls af gästgifvaren enligt ingånget entreprenadkontrakt, eller af håll- och reservskjutsskyldige;

att där gästgifvaren icke antager den nedsättning i den af honom vid hållen entreprenadauktion fordrade ersättning, utöfver stadgad skjutslega, som landstinget vid pröfning af gjorda anbud finner skäligt fastställa, skjutslaget, som får uppehålla skjutsningen, äger uppbära bidraget jämte stadgade skjutslegan.

Stockholm den 23 januari 1905.

A. Johanson.

N:o 42.

Af herrar **I. E. G. Svensson** i Skyllberg och **C. H. P. Burén**, om skrifvelse till Kungl. Maj:t angående fördelningen emellan de olika landstingsområdena af skogsvårdsavgifterna i riket.

I enlighet med hvad 1903 års Riksdag i skrifvelse till Kungl. Maj:t föreslog, har Kungl. Maj:t den 24 juli 1903 utfärdat jämte lagar angående vård af enskildes skogar med mera jämväl nådig förordning angående skogsvårdsavgifter.

Sedan i nämnda förordnings 1 § bestämts storleken af den skatt, hvilken under namn af skogsvårdsavgift skall utgå för trävaror och trämassa, som från landet utföres, stadgas i 2 §, att de genom sådana avgifter inflytande medel skola fördelas emellan landstingsområdena efter den virkesmängd, som för tillverkning af de utförda varorna blifvit inom de skilda områdena afverkad, äfvensom att de närmare grunder,